

HODINY

1. Ho - di - ny ti - ka - jí, rá - no do - spat

ne - da - jí, pro - to pojd' - te všich-ni ven,

ať jste ven -ku hned! Ve - se - lý je ce - lý svět.

2. Jaro je na cestě, na horách i ve městě, proto pojd'te ...
3. Léto je, prázdniny, mráček ani jediný, ...
4. Podzime, ohníčku, zahřejem se trošičku, ...
5. Studená zima je, mrazík na skle maluje, ...

Metodika k písničce je zpracována v příspěvku č. EST-003.2. – KAFOMET pro Mateřské školy.

PODZIM

1. Sta - lo se to tu - hle v ne-dě - li při o - bě - dě,
 když jsme se - dě - li. V hně-dém sa- ku sklou-znul ti - še z mra-ků,
 na o - kno nám leh-ce za - ťu - kal.

2. Já se prosím PODZIM jmenuju,
 s podzimními mraky cestuju.
 Ťuky – ťuky, vidím tu dva kluky,
 jestlipak si se mnou chtějí hrát?

3. Kde zastavím – trochu čaruju,
 trochu kouzlím, trochu maluju.
 Mám tu pro ně papírové koně,
 draky taky, ty já dělám rád.

PODZIMNÍ FOUKÁNÍ

1. Kde - pak to byd - líš, pod - zim - ní vět - ří - ku,

5. pří - ro - da už je u - na - ve - ná. Šus - tíš si

10. vět - ří - ku všíp - ko - vém ke - ří - ku, šíp - ky se zbar - vi - ly

15. do čer - ve - na. REF.: Sviš - tíš, sviš - tíš po u - li -

20. ci. Při - ná - šíš nám plís - ka - ni - ci.

2. Kudy to lítáš,
podzimní větříku?
Nabíráš sílu, nabíráš dech.
A žluté listí
běhá po chodníku
dolů a nahoru
po schodech.
REF.

3. Jsi stále větší,
podzimní větříku,
studený vítr se z tebe stal.
Nejlepší kamarád
ledových mrazíků,
sněhové mraky
ženeš dál.
REF.

HÁDEJ

1. Há - dej, há - dej, o čem se mi zdá - lo,

há - dej, há - dej, o čem se mi zdá.

O tom, že už zbý - vá tep - la má - lo,

lis - tí na zem br - zy o - pa - dá.

2. Hádej, hádej, co to tady lítá?
Hádej, hádej, kam to poletí?
Dráček na obloze podzim vítá,
pozdrav od sluníčka pošle ti.

3. Hádej, hádej, co to padá z nebe?
Hádej, hádej, co to asi je?
Bílá vločka na prstíku zebe,
počkej chvílku a hned roztaje.